

Motion till riksdagen

1988/89:Ub567

av Ulla Orring (fp)

Ökad utbildning inom miljö- och hälsoskydd

Det råder kris vad gäller tillgång på utbildade miljö- och hälsoskyddsinspektörer. Behovet av personal har ökat och kommer alltmer att öka inför den utbyggnad av insatser för miljö- och hälsoskydd som kommer till stånd. Inte minst kommunernas ökade ansvar för tillsynsverksamhet för livsmedelshandlingen kräver fler tjänster. Redan under de närmaste åren kommer kommuner och länsstyrelser att behöva tillsätta flera hundra nya tjänster. Detta kommer att ställa ökade krav på kunskapsförsörjning och miljöforskning. I Sverige har de kommunala miljö- och hälsoskyddsnämnderna en nyckelroll i det lokala miljö- och hälsoskyddsarbetet.

Det är därför av stor betydelse att dessa lokala organ har en kompetent och välutbildad personalstab som är i stånd att analysera komplicerad information och göra riktiga prioriteringar och bedömningar.

I årets budgetproposition aviseras en översyn av utbildningen, som gäller både dess innehåll och organisation för såväl grundutbildning som fort-/vidareutbildning för olika grupper i yrkeslivet.

Det finns skäl att redan nu redovisa att vid Umeå universitet finns en för landet unik utbildning inom miljö- och hälsoskyddsområdet. Här utbildas årligen 60 inspektörer.

I föregående års anslagsframställning framfördes från universitetet förslag om en allmän påbyggnadslinje om 40 poäng till miljö- och hälsoskyddslinjen med tre inriktningar, nämligen hälsoskydd, miljöskydd och livsmedel. Åskandet har tyvärr ej tillstyrkts av UHÄ. Institutionen har varit väl medveten om efterfrågan på utbildade inspektörer och om de höga kompetenskrav som det alltmer högteknologiska samhället ställer på dessa tjänstemän. Även uppvaktning har skett hos miljö- och energidepartementet.

Intaget till miljö- och hälsoskyddslinjen måste nu kraftigt utökas vilket skulle utgöra ett viktigt bidrag till det framtida miljöarbetet. Det ger dock full effekt tidigast om tre år och andra åtgärder måste vidtas, eventuellt kompletteringsutbilda andra grupper som snabbt kan börja miljöarbetet.

Ett tänkbart alternativ kan vara att kompletteringsutbilda biolog/kemister/geovetare, vilka dessutom på flera ställen i landet har en svår arbetsmarknadssituation med många arbetslösa.

Vid institutionen för miljö- och hälsoskydd finns idag en god beredskap och kompetens att relativt snabbt sätta igång med kompletteringsutbildning för t.ex. biologer/kemister/geovetare på olika ställen i landet.

Men det är utomordentligt viktigt att kompletteringsutbildningen är samordnad med den grundläggande miljö- och hälsoskyddsutbildningen som finns, så att den ger rätt kompetens och goda möjligheter att få arbeta inom miljö- och hälsoskyddsområdet.

Kompletteringsutbildningen bör förläggas till de orter där behovet är störst samordnat via linjenämnderna. Lokal rekrytering skall ske och utbildningsortens kompetens utnyttjas. För detta finns redan en väl fungerande organisation vid Umeå universitet genom befintlig fortbildningsverksamhet vilken är spridd över hela landet och av vilken det finns en 10-årig god erfarenhet. Umeå som resurscenter bör därför utnyttjas i miljöutbildningen.

Behovet av en utökning av grundutbildningen från nuvarande 60 elever per år måste komma till stånd utöver kompletteringsutbildningen.

Institutionen för miljö- och hälsoskydd i Umeå saknar idag en naturlig forskningsanknytning i och med att ordinarie professur ej finns. Önskemålet framstår än mer önskvärt med tanke på det sista årets krav på bättre hälsoskydd och mer forskning.

Sammanfattningsvis och för att råda bot på de brister som råder inom miljö- och hälsoskyddsområdet, anser jag, att det bör utarbetas ett långsiktigt program för miljö- och hälsoskyddsområdet av regeringen.

I det programmet bör ingå för Umeå universitets del:

dels en påbyggnadslinje till miljö- och hälsoskyddslinjen med inriktning mot hälsoskydd, miljöskydd och livsmedelskontroll,

dels en kompletteringsutbildning enligt skisserad modell för att snabbt kunna tillgodose krav om fler utbildade hälsoskyddsinspektörer,

dels en utökning av studerandeplatser för grundutbildning,

dels en satsning på forskaranknytning och en professur för miljö- och hälsoskydd.

Hemställan

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställer jag

att riksdagen hos regeringen begär en långsiktig plan för utbildning och forskning i miljö- och hälsoskydd i den riktning som framförts i motionen.

Stockholm den 23 januari 1989

Ulla Orring (fp)